

AAN OUD-LEDEN VAN „MAVORS (MEDICATOR)“.

Namens de réunie-commissie maakt ondergeteekende bekend, dat de samenkomst van oud-leden van bovengenoemd corps in Mei a. s. niet zal doorgaan.

Amsterdam, 25 April 1910.

L. C. VAN DER MEULEN.

AAN DE OUD-LEERLINGEN VAN PROF. DR. C. H. KUHN.

Het hoofdbestuur der medische faculteit van het Amsterdamsch studenten-corps zal Dinsdag 10 Mei a. s. van 4¹/₂—5¹/₂ n. m. in het universiteitsgebouw zitting houden tot het uitreiken van de portretten van den oud-hoogleraar prof. dr. C. H. KUHN, die door Z. H. G. beschikbaar gesteld zijn voor zijn oud-leerlingen, die een aanvraag aan ondergeteekende daartoe inzonden en wel voor die oud-leerlingen die in Amsterdam wonen. Aan hen, die buiten Amsterdam wonen, zal het portret worden toegezonden.

Amsterdam, 25 April 1910.

D. BAGGELAAR.

h/t M. F. Vice-praeses.

MAGISTERIUM BISMUTHI.

Naar aanleiding van het referaat van de hand van collega J. F. M. BOSMAN over „Amyxia gastrica“ (*Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 23 April 1910) is het, dat ik, waar gesproken wordt over de heilzame werking van magisterium bismuthi bij sommige pijnlijke maagaandoeningen, het er mede eens ben dat het maagslijmvlies na toediening van dat zout zeer veel slijm afscheidt. Volgens mijn onderzoekingen, reeds gedaan in het jaar 1887, toen ik onder leiding van prof. TALMA een proefschrift schreef handelende over de werking van magisterium bismuthi op het slijmvlies van de maag, kon ik vaststellen, dat de afscheiding van slijm in de magen van konijnen, die korten tijd aan de werking van dat zout hadden blootgestaan, zeer sterk was. Ook was dit het geval bij menschen wier ledige magen het magisterium bismuthi gedurende één uur hadden bevat (zie STOKVIS' „Geneesmiddelleer“).

Mijn proeven evenwel toonden ook aan, dat bij langer gebruik van magisterium bismuthi *necrose* van den maagwand bij konijnen kon ontstaan. Ik vond nl. bij de lijkopening van de proefdieren kleinere en grootere pigmentvlekken. Het microscopisch onderzoek leerde, dat op vele plaatsen zulke pigmentvlekken waren te beschouwen als wigvormige necrotische gedeelten van het geheele maagslijmvlies.

De bases dezer wiggen lagen aan de oppervlakte van het slijmvlies, haar toppen aan de grens van slijmvlies en muscularis.

Waar nu het magisterium bismuthi, korten tijd toegediend, dikwerf een gewenschte reactie (in casu veel slijmafscheiding) in de maag te voorschijn roept, daar meen ik er thans op te moeten wijzen, dat men bij lang voortgezet gebruik van het zout toch voorzichtigheid betrachte, gedachtig aan het oude bekende „non nocere“.

Akkrum, 26 April 1910.

A. P. VAN DER BRUG.
